МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ, СПОРТУ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ
Кафедра менеджменту та публічного управління

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ»

25 березня 2025 року
м. Ірпінь

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ,
СПОРТУ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції

25 березня 2025 року

ЕЛЕКТРОННЕ ВИДАННЯ

Ірпінь
2025

УДК 005:351(06)
ББК 65.050я431
А 43

Затверджено вченою радою
Державного податкового університету
(протокол № 13 від 24 квітня 2025 року)

Рецензенти:

Долгий О. А., доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри фінансового та податкового права Державного податкового університету;

Олешко А. А., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри смарт-економіки Київського національного університету технологій та дизайну.

А 43 **Актуальні проблеми менеджменту та публічного управління в сучасних глобалізаційних процесах** [Електронне видання] : збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції, 25 березня 2025 р. – Ірпінь : Державний податковий університет, 2025. – 276 с. – PDF-формат ; мережеве видання ; інституційний репозитарій.
ISBN 978-966-337-757-5

У збірнику матеріалів конференції висвітлюються результати наукових досліджень з менеджменту та управління проєктами в умовах глобалізації, виклики сьогодення й вектори розвитку публічного управління та адміністрування, запропоновано інноваційні рішення для вдосконалення управлінських процесів на місцевому, державному й глобальному рівнях.

Видання розраховане на науковців, викладачів, представників органів державного управління й органів місцевого самоврядування, здобувачів вищої освіти, аспірантів, працівників державного сектору економіки та суб'єктів підприємницької діяльності.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів
і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних.
Тези друкуються в авторській редакції. Автори відповідають
за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел,
посилання на них і достовірність інших відомостей.

УДК 005:351(06)
ББК 65.050я431

© Кафедра менеджменту
та публічного управління, 2025
© Державний податковий університет, 2025

ISBN 978-966-337-757-5

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Зикун Н. І., д-р наук соц. ком., професор, декан факультету соціально-гуманітарних технологій, спорту та реабілітації Державного податкового університету;

Гусятинський М. В., канд. тех. наук, доцент, завідувач кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Васильєва О. І., д-р наук з держ. упр., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Лощихін О. М., д-р юрид. наук, професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Близнюк А. С., д-р наук з держ. упр., доцент, професор кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Канцур І. Г., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Ключка О. В., канд. екон. наук, доцент, заступник декана факультету соціально-гуманітарних технологій, спорту та реабілітації з навчально-методичної роботи;

Котов І. В., канд. наук з держ. упр., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Мартинович Н. О., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету;

Немировська О. В., канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Державного податкового університету.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1
МЕНЕДЖМЕНТ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Божкова Вікторія Вікторівна,
Вознєсєнскій Владислав Владиславович
IMPROVING THE QUALITY OF INITIATIVE PROJECTS 14

Бондаренко Анна Віталіївна
ЧОМУ МЕНЕДЖЕР ТАКИЙ ВВАЖЛИВИЙ 17

Бондаренко Світлана Михайлівна
ПОДВІЙНИЙ ПЕРЕХІД ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НА ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК ТА ЦИФРОВІЗАЦІЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 19

Брянська Юлія Олексіївна
КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 23

Вареник Вікторія Миколаївна,
Кравцов Роман Олегович
АДАПТАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ ДО ВИКЛИКІВ ВОЄННОГО СТАНУ 27

Вареник Вікторія Миколаївна,
Неделько Андрій Анатолійович
УКРАЇНСЬКА ЛОГІСТИКА В УМОВАХ ЗМІН: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ 31

Ваховська Аліса Андріївна
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ: ЯК ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ЗМІНЮЮТЬ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ У СВІТІ ТА МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ 34

Воробець Тарас Іванович
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЗОВНІШНІХ ВИКЛИКІВ 37

Ліщина Анастасія Сергіївна
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ 191

Лощихін Олександр Миколайович,
Сірий Олександр Володимирович
ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ Й ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУСПІЛЬСТВА 193

Лужанський Олександр Станіславович
ІНТЕГРАЦІЯ МЕДІАЦІЙНИХ ПРАКТИК У ПРОЦЕС
УХВАЛЕННЯ ПУБЛІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ:
ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ 197

Makhniuk V. V.
SECTORAL PRIORITIZATION OF TERRITORIAL
COMMUNITIES' RECONSTRUCTION
IN GLOBALIZATION CONDITIONS AS AN ELEMENT
OF PRIORITY ADMINISTRATIVE AND MANAGERIAL
DECISIONS AT THE LOCAL LEVEL 201

Myronenko A. I.
COMMON FEATURES OF MODERN CONCEPTS
OF PUBLIC ADMINISTRATION 204

Павлюк Андрій Орестович
ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ
АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ 206

Романчук Станіслав Юрійович
ПОНЯТТЯ «ЯКОСТІ ОСВІТИ» В КОНТЕКСТІ
ОСВІТНІХ РЕФОРМ ЗЗСО В УКРАЇНІ 209

Синянський Олег Олександрович
МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ
АДМІНІСТРАЦІЙ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ 213

Лощихін Олександр Миколайович,
доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри менеджменту
та публічного управління,
Державний податковий університет;
Сірий Олександр Володимирович,
здобувач третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти,
Державний податковий університет,
м. Ірпінь, Україна

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ Й ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Аналіз еволюції комунікативних відносин українського суспільства та влади у соціально-політичній сфері важливий і своєчасний з низки причин.

По-перше, світ стоїть на порозі глобальних змін, одним із чинників яких є формування інформаційного суспільства. Передбачається, що основу нової цивілізації складатиме вільний потік інформації, що забезпечує ефективне соціально-політичне та економічне управління загалом та оптимізацію взаємодії органів управління та самоврядування на користь особистості, суспільства та держави. Тільки країни, яким вдасться форсувати розвиток цього процесу, опиняться у низці провідних держав світу. Це пов'язано з тим, що знання, інформація стали основою функціонування державної системи: при зниженні рівня поінформованості знижується компетенція, при зниженні компетенції знижується конкурентоспроможність країни та окремого індивіда. Проблема формування нового економічного порядку полягає в оптимізації форм управління державою інформаційними процесами. Ці форми повинні забезпечити функціонування «нової економіки» на основі вільного поширення інформації, знань, думок, досконалого зворотного зв'язку між керуючими та керованими в умовах активної участі суспільства у процесі прийняття рішення. що можливе лише за наявності розвиненої, відкритої, вільно працюючої системи масової комунікації.

По-друге, у Конституції України метою державного будівництва проголошено створення соціальної держави. Однією з основних його ознак є подолання відчуження особистості від влади та перетворення держави на соціально

відповідальний інститут суспільства, який здійснює активну соціальну політику на користь усіх категорій населення на основі принципів відкритості та демократизму влади, соціальної справедливості та соціальної згоди та партнерства. Вибудовування відносин між владою та суспільством, що відповідають перерахованим ознакам, можливе при розумінні ходу суспільного розвитку та, відповідно, при розумінні шляхів удосконалення соціально-політичної сфери життєдіяльності суспільства. Досягнення подібного розуміння потребує оволодіння закономірностями процесів суспільного розвитку та постійного інформаційного обміну між владою та суспільством.

Отже, у сфері соціально-політичних проблем на одне з провідних місць висувається необхідність аналізу трансформацій у взаєминах суспільства та влади, які здійснюються за допомогою засобів масової комунікації. Найбільш продуктивним, з погляду, є аналіз соціально-політичної еволюції цих відносин протягом усієї української історії. Еволюція соціальних відносин розглядається в сенсі – як уявлення про зміни, які у суспільстві протягом багато часу, їх спрямованості, порядку і закономірностях.

Необхідність вирішення цієї проблеми зумовлює постановку низки наукових завдань: уточнення характеру основних закономірностей взаємодії та взаємовпливу суспільства та влади у комунікативній сфері на основі аналізу еволюції цих відносин; визначення динаміки ролі засобів масової комунікації у соціально-політичних процесах в умовах посилення впливу громадської думки; виявлення провідних засад формування державної інформаційної політики в умовах побудови демократичної держави.

Постановка зазначеної проблеми особливо актуальна в Україні сьогодні, коли йдуть процеси становлення сучасної державності, апробуються нові моделі соціального управління, націлені посилення взаємодії нашого суспільства та влади. Без удосконалення комунікативних процесів, що забезпечують посередницьку місію між суспільством і державою та здійснюють доступ громадян до інформації, що дозволяє приймати зважені соціально значущі та політичні рішення, формувати «людину демократичну» (що володіє відповідальністю, прагненням до свободи, самостійністю, самодостатністю, громадянством, законослухняністю), неможливе формування інформаційного суспільства, основу могутності якого становитиме не насильство чи багатство, а ефективність комунікації влади та громадськості, високий рівень розвитку системи соціального контролю та здатність держави з мінімальними витратами вирішувати соціально-політичні проблеми з максимальною користю для найбільшої кількості громадян.

Пропонуємо виділити ряд моделей взаємодії з їх диференціацією на таких підставах, як реалізована комунікативна стратегія, ступінь відкритості та характер проявів. У розроблених моделях проведено поділ за критерієм стратегій інформаційно-комунікативної взаємодії, що використовуються владними структурами, при різних формах прояву політичних конфліктів у відносинах з громадськими структурами. Здійсненню кожної стратегії відповідає той чи інший тип поведінки у конфлікті, що передбачає реалізацію певної моделі комунікації.

1. Модель «вільного діалогу». У цій моделі владні структури застосовують інституціоналізовані комунікативні практики, реалізовані у вигляді діалогів з діючими механізмами зворотного зв'язку.

2. Модель «лялькаря». Органи влади, дбаючи про підтримку стабільності у суспільстві, ставляться до нього як до об'єкта маніпуляції. У цій моделі використовуються інституціоналізовані маніпулятивні комунікативні практики, що дозволяє якийсь час знижувати рівень деструктивності конфлікту.

3. Модель «лобового зіткнення». У цьому випадку владні структури свідомо обирають свідомо провокаційну тактику ескалації конфлікту, яка передбачає ігнорування суспільних настроїв із реалізацією політики, протилежної позиціям, що виражаються у громадській думці.

4. Модель «артикуляції претензій». Модель демонструє розвиненість демократичних інституцій у суспільстві.

5. Модель «позитивного інформування». При реалізації цієї моделі представниками влади реалізується квазікомунікація.

6. Модель «відкритої провокації». Мета комунікативного акту полягає у загостренні існуючого конфлікту.

7. Модель «переходу на запасний шлях». Ця модель переводить конфлікти, що є деструктивними, у конструктив з наступним вирішенням.

8. Модель «маріонетки». Дозволяє за допомогою застосування нестигуціоналізованих комунікативних практик, а також з використанням псевдо- та квазікомунікації, успішно маніпулювати громадською думкою для досягнення власних цілей, підвищення авторитету, утримання влади тощо.

9. Модель «спіралі насильства». Модель реалізується у разі необхідності усунення чи дискредитації однієї зі сторін конфлікту. Реалізуються неістиуціоналізовані комунікативні практики, застосовуються засоби псевдо- та квазікомунікації. Завершення конфлікту в таких випадках відбувається у його формі усунення чи згасання.

10. Модель «таємної кімнати». Діалогова модель, що включає моніторинг суспільних настроїв з метою виявлення «проблемних точок», подальшу артикуляцію результатів та пошук компромісів та перспектив вирішення проблемної ситуації. Завершення конфлікту відбувається у вигляді усунення, згасання чи переходу на іншу (конструктивну) форму.

11. Модель «Арлекіну». У ряді випадків владні структури демонструють ігнорування існуючого конфлікту. Подібно до персонажа італійської комедії, що вічно усміхається, афішується ситуація абсолютного благополуччя. Об'єктивно існуюча суперечність замовчується та ховається під ілюзією контролю ситуації.

12. Модель «посилення конфлікту». Реалізується за допомогою застосування неінституціоналізованих комунікативних практик, залучення механізмів псевдо- та квазікомунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кучабський А. Г., Бажинова О. А. Механізми комунікації влади та громадськості в умовах глобалізації. *Публічне управління: теорія та практика*. 2012. № 4. С. 196–201.

2. Павлюк К. Взаємодія інститутів громадянського суспільства та органів державної влади: діалог через громадські ради. *Ефективність державного управління*. 2013. Вип. 37. С. 235–241.